

[Rager.]

dig Affattelse, man har givet dette. (Bouet: Det kan nok forstaaes). Det ærede Medlem Hr. Bouet mener, at det kan nok forstaaes. Ja, det kan det naturligtvis, men det er dog en lille Smule vanskeligt for de Medlemmer i Salen, som ikke er helt inde i, hvad der er foregaaet i Udvalget.

Jeg skal anbefale, at man forkaster baade det Underændringsforslag, som er stillet af et Mindretal under Mindretallet, og det Underændringsforslag, som er stillet af hele Mindretallet, og at man derefter vedtager Forslaget i den Form, Flertallet har givet det.

Aksel Larsen: Vor Stilling til Foranstaltninger af den Art, som her er til Behandling, er tilstrækkelig kendt, idet vi tilstrækkelig ofte og tilstrækkelig udførligt har gjort Rede for den, saavel ved Behandlingen af lignende Sager som ved denne Sags tidligere Behandling.

Siden vi havde dette Forslag til første Behandling, er det undergaaet en Del væsentlige Ændringer, ikke alene hvad angaar Titelen, men ogsaa hvad angaar Indholdet, Ændringer, som ikke er til det bedre, undtagen maaske i en eneste Retning, idet Titelen fra at fortælle noget forkort paa een Maade gaar over til at fortælle det paa en anden Maade. Hidtil har man holdt stædigt fast ved en Titel paa Lovforslaget, der sagde, at det var et Forslag om midlertidig Indførelse af 40 Timers Arbejdsugen, og hvis det skulde være rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. Bouet synes at mene, at man fra Regeringens Side af en eller anden Grund bevidst har ladet Forslaget staa paa Dagsordenen gennem tre Samlinger, vil jeg sige, at saa har man i hvert Fald presset den agitatoriske Citron til det yderste.

I det ene socialdemokratiske Blad efter det andet har man systematisk med Ugers og Maaneders Mellemlum forkyndt, at der laa et Forslag om 40 Timers Ugens Gennemførelse i Danmark, og saa har man naturligvis samtidig bebøjet Kommunisterne, at de kunde være Modstandere af 40 Timers Ugens Gennemførelse. Man har faaet en Del til at tro paa det, fordi Forslaget havde en Titel, der snakkede om 40 Timers Ugen, til Trods for, at det aldeles ikke var noget Forslag om 40 Timers Ugens Gennemførelse, men et Forslag om Nedsættelse af Arbejdstiden med samtidig tilsvarende Nedsættelse af Lønnen. Nu har man fjernet denne Titel og kalder det i Stedet for Forslag til en midlertidig Lov om offentlige Arbejder til Bekæmpelse af Arbejdsløsheden.

I hvor høj Grad den kommer til at modsvare de faktiske Forhold, er jeg afskaaret fra at udtale mig om. Jeg maa ganske vist sige, at selve Betænkningen med Bilagene bibringer mig ikke den Opfattelse, at det egentlig er Hensigten. Der siges f. Eks. i Bilag I, at Loven vil komme til at omfatte det af det offentlige støttede kooperative Boligbyggeri og Parcelbyggeri, der kan forventes at komme i Gang i Løbet af Sommeren. Nu har jeg altid været af den Opfattelse, at Boligbyggeri var noget, man iværksatte for at skaffe Boliger; selv om naturligvis et udvidet Boligbyggeri ganske bestemt vil betyde en Aflastning af Arbejdsløsheden. Men det egentlige Formaal maa dog være at skaffe Boliger, og nu hævder man, at dette Byggeri, saavel det almindelige Boligbyggeri som Parcelbyggeriet, skal ind under Loven her. Ja, saa er det, jeg siger, at det er ikke helt givet, at Titelen kommer til at modsvare de faktiske Forhold. Det bliver nok nærmere en Lov, som gaar ud paa et fordele en Del af det forhaandenværende Arbejde til nogle flere Arbejdere. Men det er naturligvis praktisk talt umuligt at faa gennemført en Lovtitel her i Rigsdagen, som virkelig siger Sandheden om den Lov, den skulde dække over.

I øvrigt er selve Lovforslagets Indhold blevet ændret noget. Medens man før holdt fast ved, at 40 Timers Ugen nærmest skulde være Regelen, saa synes det nu at være Regelen, at det skal være 36 Timers Arbejdsuge. Jeg kan ikke se, der er saa forfærdelig megen Forskel mellem Flertallets og Mindretallets Stilling i denne Sag. Naturligvis vil det gøre Loven endnu mindre tiltalende, hvis Arbejdstiden skal nedsættes med 16 Timer om Ugen, end hvis den nedsættes med 12 Timer om Ugen, men der er i hvert Fald ikke nogen principiel Forskel mellem de to Standpunkter, der er højst en Gradsforskel. Vi er i hvert Fald Modstandere af begge Dele. Vi vil være med til at bekæmpe Arbejdsløsheden, men vi vil ikke være med til at bekæmpe Arbejdsløsheden paa den Maade, at man simpelt hen fordeler Arbejdet og fordeler Lønnen paa nogle flere.

Vi har tit gjort Rede for vor Opfattelse: at der kan skaffes Arbejde til flere, end der skaffes Arbejde til. Men det skal ikke gøres ved, at man lægger Byrden paa Arbejderne. Det er ganske urimeligt at stille dette Krav, som Loven her stiller til Arbejderne, i en Situation, hvor Samfundet synes at være rigere end nogen Sinde, naar man henser dels til de kæmpemæssige Dividender, Aktieselskaberne udbetaler, dels